

Njutbar Rossiniopera med förvirrad historisk handling

Gioacchino Rossini: Eduardo e Cristina

Virtuosi Brunensis & Camerata Bach Choir

Dirigent: Gianluigi Gelmetti

Solister: Silvia Dalla Benetta, Laura Polverelli, Kenneth Tarver, Xiang Xu och Baurzhan Anderzhanov

Naxos 8660466-67 [2 CD]

Synd att det inte blev en "riktig" Rossiniopera, den här *Eduardo e Christina*. Tänk om vi svenskar kunde få stoltsera med rossinisk motsvarighet till Verdis *Maskeradbalen*, dvs en stor opera med ytterligare en svensk monark i huvudrollen – och inte vilken kung som helst utan en av våra mest karismatiska regenter, egentligen den enda som kan mäta sig med Gustav III, nämligen drottning **Kristina**, som dessutom själv var en passionerad älskare av italiensk opera.

Den som närmar sig *Eduardo e Cristina* med krav på historisk korrekthet, kommer att bli besviken. Här är inte en siffra rätt. Denna Cristina är dotter till en inte närmare preciserad svensk kung, Carlo, som vill att hans dotter ska gifta sig med den skotske prinsen Giacomo. Men Cristina är redan hemligt gift med den segerrika härföraren i kriget mot ryssarna, Eduardo, de har till och med en son vid namn Gustavo!

Men detta är inte den enda anledningen till att den svenska Rossinivännens besvikelse. *Eduardo e Cristina* är ingen riktig opera; förutom två körer innehåller den ingen nykomponerad musik. Att **Rossini** gärna stal från sig själv vet vi men aldrig i så hög grad som här och den brukar ofta inte räknas som ett fullvärdigt operaverk. *Eduardo e Cristina* är den enda av Rossinis nästa fyrtiotal operor som ännu inte spelats vid den prestigefyllda Rossinifestivalen i Pesaro.

Nå, hur reagerade publiken vid urpremiären i Venedig 1819? Tro det eller ej, men det blev stor succé! Det finns minst hundra dokumenterade föreställningar i Italien och *Eduardo e Cristina* spelades även utomlands, i alltifrån Sankt Petersburg till New York.

Hur skall man då ställa sig till en cd-inspelning av denna på papperet minst sagt suspekta Rossiniopera? Mitt råd är att reagera precis som Venedigpubliken gjorde för tvåhundra år sedan – det är den värd.

För det första kommer man att stöta på mycket okänd musik eftersom de mesta är hämtat ur några av Rossinis minst spelade operor som *Ermione*, *Adelaide di Borgogna* och *Riccardo e Zoraide*.

För det andra är denna cd-utgåva alldeles utmärkt. Det är Rossinifestivalen

“Rossini in Wildbad” som i många år odlat en imponerande Rossinitradition. Det är enbart i Wildbad som man har gjort ett komplett sceniskt framförande av *Eduardo e Cristina* och man har i Wildbad total koll på hur Rossini ska göras. *Eduardo e Cristian* är en i bästa mening en underbart speedad Rossini med aldrig sviktande intensitet. Under ledning av nestorn **Gianluigi Gelmetti** och orkestern Virtuosi Brunensis sjunger man skjortan av lyssnaren. **Laura Polverrelli**, det enda stjärnnamnet i ensemblen, som Eduardo är perfekt med sin generöst fullmatade mezzo, **Silvia Dalla Benetta** är en stursk och kraftfull Cristina som med aggressiva koloraturer opponerar sig mot fadern den “svenske” kungen Carlo, en av Rossinis många despotiska tenorpappar. **Kenneth Tarver** bjuder hennes starkt motstånd med pricksäkra höjdtoner och rasande löpningar och **Baurzhan Anderzhanov** smidiga och uttrycksfulla bas är perfekt för den ovanligt sympatiska rivalen Giacomo.

Alltså: *Eduardo e Cristina* är inte hoprafsat sammelsurium av tidigare Rossinimusik med förvirrad historisk handling; det är en fullt fungerande och njutbar Rossiniopera av hög klass. Lyssna själva!

Erik Graune